U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Víta Bičáka, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Litoměřicích**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Litoměřicích pod sp. zn. 17 C 339/2016, o zaplacení 16 314 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **CoreTel, s. r. o. v likvidaci,** IČ 279 70 469, se sídlem Vídeňská 546/55, Brno, zastoupené V. Š., a žalovaného **J. P.**,

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Litoměřicích pod sp. zn. 17 C 339/2016, o zaplacení 16 314 Kč s příslušenstvím, **je soud.**

II. Usnesení Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 4. 5. 2017, čj. 17 C 339/2016-25, **se zrušuje.**

Odůvodnění:

[1] Návrhem doručeným dne 28. 11. 2017 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb."), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Okresním soudem v Litoměřicích ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 17 C 339/2016 o zaplacení 16 314 Kč s příslušenstvím.

[2] Z předloženého soudního spisu vyplývá, že se žalobkyně návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu, podaným u Okresního soudu v Litoměřicích dne 14. 7. 2016, domáhala vůči žalovanému zaplacení 16 314 Kč s příslušenstvím a přiznání náhrady nákladů řízení. Žalovanou částku s příslušenstvím požadovala z titulu plnění poskytovaného podle *Smlouvy o zajištění služeb elektronických komunikací sítě GSM*, uzavřené mezi ní a žalovaným dne 12. 11. 2012, na jejímž základě se mimo jiné žalobkyně zavázala poskytnout žalovanému službu elektronických komunikací sítě GSM provozovanou poskytovatelem Telefónica O2 Czech Republic, a.s. (dále jen „smlouva").

Za tyto služby však žalovaný žalobkyni nezaplatil a proti vydanému elektronickému platebnímu rozkazu podal odpor. Vzájemná práva a povinnosti smluvních stran se měly řídit smlouvou, přílohou č. 1 – Technická specifikace, přílohou č. 2 – Ceny a platební podmínky a Všeobecnými obchodními podmínkami žalobkyně (dále jen „Všeobecné obchodní podmínky“).

[3] Okresní soud v Litoměřicích usnesením ze dne 4. 5. 2017, čj. 17 C 339/2016-25, vyslovil svou věcnou nepříslušnost (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.). Vycházel z § 7 odst. 1 a § 104 odst. 1 občanského soudního řádu a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), a dospěl k závěru, že ve věci na straně žalobkyně byl naplněn předpoklad osoby vykonávající telekomunikační činnost, protože předmětem sporu je nárok vyplývající ze smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací (jde o telefonní služby na konkrétním telefonním čísle), přičemž k rozhodování sporů ve věcech úhrady za telekomunikační služby je příslušný Český telekomunikační úřad.

[4] Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) s postupem okresního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. V návrhu odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010-9, ze dne 19. 8. 2014, čj. Konf 10/2014-12, a ze dne 30. 12. 2016, čj. Konf 20/2016-13, ve kterých zvláštní senát vyslovil, že k tomu, aby mohl ve sporu rozhodovat navrhovatel, musí být splněna osobní a věcná podmínka stanovená v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel namítl, že v nyní rozhodované věci není splněna osobní podmínka (předpoklad). Podle navrhovatele ze smlouvy vyplývá, že k vlastnímu poskytování služeb elektronických komunikací dochází v síti společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s. (dále též i jen jako „poskytovatel“), a žalobkyně vystupuje pouze jako prostředník či zprostředkovatel mezi poskytovatelem a žalovaným.

[5] Podle navrhovatele je tak předmětem sporu nárok vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a žalovaným. K rozhodování ve věci proto není příslušný navrhovatel, ale okresní soud.

[6] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[7] Podle § 1 odst. 2 zákona 131/2002 Sb. je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřel svou pravomoc Okresní soud v Litoměřicích i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb.

[8] Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozhodnutí č. 485/2005 Sb. NSS).

[9] Zvláštní senát již v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12 (na které správně odkázal i navrhovatel), vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

[10] Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele je splněn, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů) a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovanými službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích (*„účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb“*), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. b) téhož zákona (*„uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací“*).

[11] Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla v době uzavření smlouvy osobou oprávněnou nabízet veřejně dostupné služby elektronických komunikací, musel zvláštní senát zkoumat, zda byla současně i poskytovatelem veřejně dostupných služeb elektronických komunikací (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 72/2010-10).

[12] Žalobkyně se v článku II. odst. 1 smlouvy (a v souladu s čl. 1. odst. 1.2. a 1.3. Všeobecných obchodních podmínek) zavázala žalovanému zajistit poskytování služeb elektronických komunikací sítě GSM provozovaných poskytovatelem Telefónica O2 Czech Republic, a.s. Právní vztah mezi žalobkyní a žalovaným je tedy nezávislý na smluvním vztahu žalobkyně a operátora (poskytovatele). Pro rozhodnutí kompetenčního sporu tak zvláštní senát posuzoval pouze vztah mezi žalobkyní a žalovaným. Žalobkyně jako osoba, která umožňuje účastníkům využít služeb elektronických komunikací poskytovatele, sama aktivně služby elektronických komunikací neposkytuje, a není proto osobou vykonávající komunikační činnost. Tou je pouze společnost Telefónica O2 Czech Republic, a.s. (nyní O2 Czech Republic, a.s.), jako přímý poskytovatel těchto služeb (srov. též usnesení zvláštního senátu ze dne 6. 10. 2017, čj. Konf 38/2017-20).

[13] Taktéž žalovaný není účastníkem podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací (Telefónica O2 Czech Republic, a.s.) smlouvu o poskytování těchto služeb. Zvláštní senát neshledal existenci právního vztahu mezi žalovaným a poskytovatelem.

[14] Zvláštní senát proto uzavřel, že ve věci nebyla splněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

[15] Zvláštní senát se dále zabýval tím, zda byla ve věci založena rozhodovací pravomoc navrhovatele podle § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že „[ú]*řad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku.*“ O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti se službami, které poskytuje žalobkyně, nejedná. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z výše vyložených důvodů mezi společností Telefónica O2 Czech Republic, a.s., a žalovaným právní vztah nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro použití § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích (srovnej též usnesení zvláštního senátu ze dne 4. 7. 2017, čj. Konf 2/2017-12). Proto výrokem I. tohoto usnesení vysloveno, že je ve věci příslušný vydat rozhodnutí soud.

[16] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto výrokem II. zrušil usnesení Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 4. 5. 2017, čj. 17 C 339/2016-25.

[17] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Okresní soud v Litoměřicích bude tedy dále pokračovat v řízení o zaplacení částky 16 314 Kč s příslušenstvím.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. března 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu